

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (седми състав)

22 януари 2020 година *

„Преюдициално запитване — Обща политика в областта на рибарството — Регламент (ЕО) № 1198/2006 — Член 55, параграф 1 — Финансово участие от Европейския фонд за рибарство (ЕФР) — Допустимост на разходите — Условие — Разходи, действително платени от бенефициерите — Понятие“

По дело C-814/18

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от College van Beroep voor het bedrijfsleven (Апелативен съд по административни спорове в икономическата област, Нидерландия) с акт от 18 декември 2018 г., постъпил в Съда на 21 декември 2018 г., в рамките на производство по дело

Ursa Major Services

срещу

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,

СЪДЪТ (седми състав),

състоящ се от: P. G. Xuereb, председател на състава, T. von Danwitz и A. Kumin (докладчик), съдии,

генерален адвокат: Е. Танчев,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за нидерландското правителство, от M. Bulterman и M. Noort, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от F. Moro, K. Walkerová и S. Noë, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* Език на производството: нидерландски.

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 55, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1198/2006 на Съвета от 27 юли 2006 година за Европейския фонд за рибарство (ОВ L 223, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 4, том 9, стр. 224).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Urса Major Services BV (наричано по-нататък „UMS“) и Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (министър на земеделието, природата и качеството на храните, Нидерландия) (наричан по-нататък „министърът“) по повод искане за изменение на решение за отпускане на субсидия по проект в сектора на рибарството.

Правна уредба

Правото на Съюза

Регламент № 1198/2006

- 3 Съображение 16 от Регламент № 1198/2006 гласи:

„С цел засилване на насърчителния ефект на ресурсите от Общността чрез поощряване, доколкото е възможно, на прибягването до частни източници за финансиране и, за да се отчете по-добре доходността на операциите, формите за помощ от [Европейския фонд за рибарство] трябва да се разнообразяват и размер[ът] на помощта да се диференцира с оглед подкрепа на интересите на Общността, като се насърчава използването на широк набор финансови ресурси и като се ограничава финансовия принос на [Европейския фонд за рибарство], чрез поощряване на подходящи форми за помощ“.

- 4 Съгласно член 1 от този регламент, озаглавен „Обхват“:

„Настоящият регламент създава Европейски фонд за рибарство (наричан по-долу „ЕФР“) и определя рамката за подкрепа от Общността, предназначена за устойчивото развитие на сектор рибарство, рибарските райони и риболова във вътрешни водоеми“.

- 5 Член 3 от посочения регламент, озаглавен „Дефиниции“, предвижда:

„За целите на настоящия регламент се прилагат следните дефиниции:

[...]

а) „бенефициер“: физическо или юридическо лице, което е крайния[т] получател на публична помощ;

[...]“.

- 6 Член 52 от Регламент № 1198/2006 е озаглавен „Интензитет на публичната помощ“ и гласи:

„Максималният интензитет на публичната помощ е показан в таблицата в приложение II“.

- 7 Член 54 от този регламент е озаглавен „Финансиране от един източник“ и предвижда:

„Разходите, съфинансирани от ЕФР, не получават помощ от друг финансов инструмент на Общността“.

8 Съгласно член 55 от посочения регламент, озаглавен „Допустимост на разходите“:

„1. Разходите са допустими за финансиране от ЕФР, ако те действително са били платени от бенефициерите между датата на изпращане на оперативната програма до [Европейската комисиия или от 1 януари 2007 г., в зависимост от това коя дата е по-ранна, и 31 декември 2015 г. Съфинансираните операции не трябва да са завършени преди началната дата за допустимост.

2. Чрез дерогация от параграф 1, когато има [апортни вноски], амортизационните разходи и режийните могат да се считат като разходи, платени от бенефициерите за изпълнение на операциите, при следните условия:

- а) правилата за допустимост, определени в параграф 4, предвиждат допустимост на такива разходи;
- б) сумата на разходите се доказва чрез счетоводни документи, имащи доказателствена стойност, еквивалентна на фактури;
- в) в случая на [апортни вноски], съфинансирането от ЕФР не превишава общите допустими разходи с изключение на стойността на тези [вноски].

[...]

4. Правилата за допустимост на разходите се определят на национално ниво и са предмет на изключенията, предвидени в настоящия регламент. Те обхващат изцяло публичните разходи, декларирани в оперативната програма.

[...]“.

9 Член 59 от Регламент № 1198/2006 е озаглавен „Функции на управляващия орган“ и гласи:

„Управляващият орган на оперативната програма е отговорен за управлението и изпълнението на оперативната програма съгласно принципа на добро финансово управление и по-специално за:

[...]

- б) проверка на доставката на съфинансирани продукти и услуги, и проверка на това, че разходите, декларирани от бенефициерите, действително са извършени и съответстват на националните разпоредби и разпоредбите на Общността; [...]

[...]“.

10 Член 70 от този регламент е озаглавен „Управление и контрол“ и предвижда:

„1. Държавите членки са отговорни за осигуряване управлението и контрола на оперативните програми, и то по-специално чрез следните мерки:

- а) осигуряване на това системите за управление и контрол на оперативната програма да са въведени в съответствие с членове 57—61 и да функционират ефективно.

[...]“.

- 11 Член 78 от посочения регламент е озаглавен „Отчет за разходите“ и в параграф 1 предвижда следното:

„Всички отчети за разходите включват, за всяка приоритетна ос и за всяка цел, общата сума от допустимите разходи, платени от бенефициерите при изпълняване на операциите и съответното публично финансиране, платено или дължимо за плащане към бенефициерите, съгласно условията регулиращи публичното финансиране. Разходите, платени от бенефициерите, се доказват чрез получените фактури или счетоводни документи с[...] [еквивалентна] доказателствена стойност. [...]“.

Регламент (ЕС) № 508/2014

- 12 Член 128, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 508/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за Европейския фонд за морско дело и рибарство и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2328/2003, (ЕО) № 861/2006, (ЕО) № 1198/2006 и (ЕО) № 791/2007 на Съвета и Регламент (ЕС) № 1255/2011 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 149, 2014 г., стр. 1) гласи:

„Без да се засягат разпоредбите на член 129, параграф 2, регламенти (ЕО) № 2328/2003, (ЕО) № 861/2006, (ЕО) № 1198/2006, (ЕО) № 791/2007 и (ЕС) № 1255/2011, както и член 103 от Регламент (ЕО) № 1224/2009 се отменят, считано от 1 януари 2014 г.“

- 13 Съгласно член 129, параграф 2 от Регламент № 508/2014:

„Настоящият регламент не засяга продължаването или изменението, включително пълната или частичната отмяна, на съответните проекти до тяхното приключване, нито на помощта, одобрена от Комисията въз основа на регламенти (ЕО) № 2328/2003, (ЕО) № 861/2006, (ЕО) № 1198/2006, (ЕО) № 791/2007 и (ЕС) № 1255/2011 и член 103 от Регламент (ЕО) № 1224/2009 или друго законодателство, което се прилага спрямо тази помощ към 31 декември 2013 г., които продължават да се прилагат за такива проекти и помощ“.

Нидерландското право

- 14 Съгласно член 1:9 от *Regeling houdende regels inzake de verstrekking van surprises door de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Regeling LNV-subsidies)* (Наредба за отпускането на субсидии от министъра на земеделието, природата и качеството на храните) от 14 февруари 2007 г., в приложимата ѝ редакция към момента на настъпване на фактите по главното производство:

„[...]“

2. Към заявлението за отпускане на субсидия за проект се прилага план на проекта, съдържащ най-малко следните данни:

[...]

с) балансиран бюджет за проекта, който е многогодишен бюджет с годишен план за ликвидността, доколкото проектът продължава повече от една година, като се представят пояснения по този въпрос,

[...]“.

15 Член 1:13 от тази наредба е озаглавен „Задължения на получателя на субсидията при наличието на проекти“ и гласи:

„1. Когато за изпълнението на даден проект е отпусната субсидия, нейният получател изпълнява този проект в съответствие с плана на проекта, който е неразделна част от решението за отпускане на субсидията.

[...]

3. Министърът може да одобри междувременно въведено изменение на плана на проект, при условие че изменението:

а) се отнасят до описаните в плана на проекта цели;

б) налага увеличаване на размера на субсидията или на максималния размер, който може да бъде определен за субсидията в съответствие с решението за отпускане на субсидията.

4. Ако е издал одобрение по параграф 3, министърът може да измени решението за отпускане на субсидията, както и задълженията, наложени на получателя на субсидията.

[...]“.

16 Член 1:15 от посочената наредба е озаглавен „Допустими и недопустими разходи“ и предвижда:

„1. Следните разходи са недопустими с оглед на субсидирането:

а) разходите, които са били или са субсидирани или финансирани от органите на друго основание;

б) разходите, за които не може да се докаже, че са свързани пряко със субсидираната дейност;

в) лихвите по дългове;

д) разходите за дейности, извършвани в нарушение на приложимите към тях актове на ЕО или национални правила.

[...]

4. В допълнение към правилата, установени в настоящата наредба, министърът може, ако е налице посочената в член 1:3, първа алинея [възможност за подаване на заявления за субсидии], да определи по-подробни правила относно допустимите за субсидиране разходи.

[...]“.

17 В глава 4 („Рибарство“) от същата наредба е включен член 4:33i, който е озаглавен „Размер на субсидията“ и гласи:

„1. Субсидията е в размер на до максимум 60 % от допустимите разходи.

2. В отклонение от параграф 1 субсидията е в размер до максимум 40 % от допустимите разходи по проектите съгласно предвиденото за група 2 и група 4 от приложение II към Регламент № 1198/2006.

[...]“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 18 UMS, дъщерно дружество на Nederlandse Vissersbond (Нидерландска федерация на рибарите), координира субсидирани проекти в сектора на рибарството. Един от тези проекти има за цел да насърчи предприятията от провинция Фризия, заети в улова на скариди, да правят устойчиви инвестиции в новоразработен уред за улов на скариди, т.нар. seewing (наричан по-нататък „разглежданият проект“).
- 19 В отговор на заявление от UMS, подадено от името на фондация и девет риболовни предприятия, с решение от 17 август 2012 г. (наричано по-нататък „решението за отпускане на субсидия“) министърът отпуска субсидия в максимален размер до 118 056 EUR за този проект, която съответства на 60 % от допустимите разходи. Тази сума е със следните източници — 50 % от провинция Фризия (Нидерландия) и 50 % от ЕФР.
- 20 За оставащите разходи, или за разходите, на които са изложени бенефициерите на тази субсидия, но които не могат да бъдат зачетени за допустими разходи, както и за останалите 40 % от допустимите разходи, бенефициерите на посочената субсидия трябва да осигурят друго финансиране. Първоначално тези оставащи разходи трябва да бъдат финансирани от фондацията и горепосочените девет риболовни предприятия. Тази фондация и три от тези девет риболовни предприятия обаче се оттеглят от разглеждания проект. За да може да продължи изпълнението му, UMS се обръща към Visserijbedrijf J. Seerma (наричано по-нататък „Seerma“) и към VCU TCD BV (наричано по-нататък „VCU“) — риболовни предприятия, които вече участват в проекта в качеството съответно на експерт и на доставчик на seewing и са готови за финансово участие в проекта. Съгласно решението за отпускане на субсидията обаче само останалите шест риболовни предприятия могат да се ползват от тази субсидия, тъй като Seerma и VCU са считани за трети лица, участващи в проекта.
- 21 На практика финансовото участие на Seerma се изразява в приспадане на стойността по фактурите, които това предприятие е издало за предоставените от него услуги в качеството му на експерт. Вследствие на това е извършено прихващане на вземането на UMS към Seerma, възникнало вследствие на поетия от нея ангажимент за предоставяне на финансово участие, с вземането на Seerma към UMS във връзка с предоставените услуги. Вследствие на това платените от UMS на Seerma суми са в по-нисък размер от направените от последното предприятие разходи за разглеждания проект. Що се отнася до VCU, не е извършено прихващане, а са издадени отделни фактури — първо, за доставката на seewing, които UMS заплаща на VCU, както и второ, във връзка с финансовото участие от страна на VCU, които това предприятие заплаща на UMS.
- 22 След като отпуска разглежданата субсидия, министърът разрешава авансово плащане по молба на UMS с оглед на представените от него фактури. Сред тези фактури са и издадените от Seerma на UMS, въз основата на които е извършено вече посоченото прихващане.
- 23 С писмо от 28 септември 2015 г. UMS иска от министъра с оглед на настъпилата промяна във финансирането да адаптира съкратения план за бюджета и финансирането на разглеждания проект, който е неразделна част от решението за отпускане на субсидията.
- 24 С решение от 20 януари 2016 г. министърът отхвърля това искане с мотива, че Seerma и VCU не са сред заявителите или бенефициерите на съответната субсидия, а са само партньори по проекта. В това отношение министърът приема, че финансовото участие в проекта от страна на такива партньори или от трети лица не може да бъде обект на субсидия, тъй като тези разходи не са в тежест на заявителя на тази субсидия. Ето защо министърът смята, че допустимите разходи трябва да се намалят с размера на финансовото участие в посочения проект от страна на партньори в този проект или от трети лица, което е основание за съкращаване на размера на отпускнатата субсидия.

- 25 С решение от 21 юли 2016 г. министърът допълва мотивите на своето решение от 20 януари 2016 г., като препраща към член 55, параграф 1 от Регламент № 1198/2006, от който според него следва, че разходите са допустими само ако ги е направил и платил сам бенефициерът на субсидията.
- 26 UMS обжалва това решение пред запитващата юрисдикция, College van Beroep voor het bedrijfsleven (Апелативен съд по административни спорове в икономическата област, Нидерландия). Този съд посочва, че в миналото министърът включва финансовото участие от страна на трети лица в допустимите разходи. Въпреки това въз основа на сведения, постъпили от страна на Комисията, той променя това свое становище.
- 27 Този съд повдига на първо място въпроса дали член 55, параграф 1 от Регламент № 1198/2006 се прилага спрямо отношенията между субсидиращия орган, в настоящия случай това е министърът, и бенефициера на субсидия, или тази разпоредба се отнася само до отношенията между Европейския съюз и съответната държава членка, като в този случай националната правна уредба е определяща с оглед на допустимостта на разходите по разглеждания проект. Според посочената юрисдикция тази правна уредба не предвижда недопустимост на разходите, когато те са направени от трето лице.
- 28 В случай че Съдът отговори на поставения въпрос в смисъл, че тази разпоредба се прилага в отношенията между субсидиращия орган и бенефициера, на второ място се поставял въпросът дали разходите, направени от трето лице, евентуално чрез прихващане, могат да се считат за разходи, които действително са били платени от бенефициера на субсидията по смисъла на посочения член 55, параграф 1.
- 29 На трето място, запитващата юрисдикция уточнява, че ако от отговорите на Съда следва, че е правилно даденото от министъра тълкуване на член 55 от Регламент № 1198/2006, Съдът трябва да се произнесе и по въпроса дали може да се направи валидно позоваване на принципа на защита на оправданите правни очаквания, както и на националния принцип на правната сигурност, при положение че министърът е приел при отпускането на авансовото плащане, че финансовите участия от страна на трети лица представляват допустими разходи, но е променил становището си поради възприето от страна на Комисията различно тълкуване на правото на Съюза.
- 30 При тези обстоятелства College van Beroep voor het bedrijfsleven (Апелативен съд по административни спорове в икономическата област) решава да спре производството по делото и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Приложим ли е член 55, параграф 1 от Регламент № 1198/2006 в отношенията между субсидиращия орган, в конкретния случай министъра, и бенефициера (получателя на субсидията)?
- 2) В случай че отговорът на първия въпрос е в смисъл, че член 55, параграф 1 от Регламент № 1198/2006 се прилага в отношенията между субсидиращия орган и бенефициера, могат ли разходите, платени от трето лице (чрез прихващане или не), да бъдат разглеждани като разходи по член 55, параграф 1 от Регламент № 1198/2006, направени в действителност от бенефициера?
- 3) В случай че отговорът на втория въпрос е в смисъл, че разходите, платени от трето лице (чрез прихващане или не) не могат да бъдат разглеждани като разходи по член 55, параграф 1 от Регламент № 1198/2006:
- а) следва ли в резултат на възприетата административна практика, според която субсидиращият орган разглежда систематически финансовото участие от страна на трети лица като разходи по смисъла на член 55, параграф 1 от Регламент № 1198/2006,

- направени в действителност от бенефициера, да се приеме, че не може да се очаква от бенефициера да установи, че това тълкуване на член 55, параграф 1 от Регламент № 1198/2006 от страна на субсидиращия орган е неправилно, поради което бенефициерът има право да претендира субсидията в размера, в който тя му е била отпусната, и
- б) в този случай следва ли финансовото участие от страна на трети лица да бъде причислявано към разходите по смисъла на член 55, параграф 1 от Регламент № 1198/2006, направени в действителност от бенефициера (в резултат на което следва да бъде определен по-голям размер на субсидията), или
  - в) след съобразяване на принципа на защита на оправданите правни очаквания и/или на принципа на правна сигурност следва да се отрече връщането на неоснователно отпуснатата субсидия?
  - г) в това отношение от значение ли е обстоятелството, какъвто е настоящият случай, че по субсидията е отпуснато авансово плащане?“.

По преюдициалните въпроси

- 31 В самото начало следва да се отбележи, че считано от 1 януари 2014 г., Регламент № 1198/2006 е отменен и е заменен с Регламент № 508/2014. Въпреки това, от тълкуването на член 128, параграф 1 от последния регламент във връзка с член 129, параграф 2 от него следва, че Регламент № 1198/2006 продължава да се прилага към проектите, одобрени в периода, в който се е прилагал той *ratione temporis* — до тяхното приключване. Поради това последният регламент се прилага към проекта, обект на спора в главното производство.

По първия въпрос

- 32 С първия въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали член 55, параграф 1 от Регламент № 1198/2006 е приложим към отношенията между управляващия орган на оперативна програма, какъвто е министърът, и получателя на субсидия от ЕФР, в резултат на което посочената разпоредба да може да бъде противопоставяна на този орган.
- 33 За да се отговори на този въпрос, следва да се припомни, че съгласно член 288, втора алинея ДФЕС регламентът е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки. Ето защо с оглед на самото естество на регламентите и на тяхната функция в системата от източници на правото на Съюза разпоредбите на регламентите по общо правило имат непосредствено действие в националните правни системи, без да е необходимо националните власти да приемат мерки за прилагането им (вж. в този смисъл решение от 12 април 2018 г., Комисия/Дания, C-541/16, EU:C:2018:251, т. 27 и цитираната съдебна практика).
- 34 Доколкото се изисква с оглед на прилагането на определени разпоредби от даден регламент, държавите членки могат да приемат мерки за неговото прилагане, ако не създават пречка за пряката му приложимост, не прикриват неговото естество на акт на правото на Съюза и ако уточнят, че упражняват предоставената им с посочения регламент свобода на преценка, спазвайки неговите разпоредби (вж. в този смисъл решение от 12 април 2018 г., Комисия/Дания, C-541/16, EU:C:2018:251, т. 27 и 28 и цитираната съдебна практика).
- 35 В това отношение на въпроса дали относимите разпоредби от разглеждания регламент забраняват, налагат или разрешават на държавите членки да приемат определени мерки за прилагане, и по-специално в последната хипотеза — дали съответната мярка попада в рамките на признатата на всяка държава членка свобода на преценка, следва да се отговори въз основа

- на същите разпоредби, тълкувани в светлината на целите на този регламент (решение от 12 април 2018 г., Комисия/Дания, C-541/16, EU:C:2018:251, т. 29 и цитираната съдебна практика).
- 36 Необходимо е също така да бъде припомнено, че всяка разпоредба от правото на Съюза, която отговаря на необходимите условия, за да породи директен ефект, е задължителна за всички органи в държавите членки, т.е. не само за националните юрисдикции, но също и за всички административни органи, в това число и за органите на местно самоуправление, и тези органи са длъжни да я прилагат (вж. в този смисъл решение от 5 март 2019 г., Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, т. 90 и цитираната съдебна практика).
- 37 Всъщност съгласно постоянната практика на Съда както административните органи, така и националните съдилища, натоварени в рамките на своята компетентност с прилагането на разпоредбите на правото на Съюза, са длъжни да гарантират пълното действие на тези разпоредби (решение от 5 март 2019 г., Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, т. 91 и цитираната съдебна практика).
- 38 Що се отнася до Регламент № 1198/2006, следва да се отбележи, че съгласно неговия член 70, параграф 1, буква а) държавите членки са отговорни за осигуряване управлението и контрола на оперативните програми по-специално като гарантират, че системите за управление и контрол на оперативната програма са въведени в съответствие с членове 57—61 от този регламент.
- 39 В това отношение от член 59, буква б) от посочения регламент следва, че управляващият орган е този, който трябва да провери дали декларираните от бенефициерите разходи са действително извършени и съответстват на разпоредбите от правото на Съюза и на националното законодателство.
- 40 Що се отнася до правилата за допустимост на разходите, член 55, параграф 4 от Регламент № 1198/2006 предвижда, че те са установени на национално равнище, без да се засягат предвидените в този регламент изключения. Такова изключение представлява член 55, параграф 1 от посочения регламент, който предвижда, че разходите са допустими за финансиране от ЕФР, ако те действително са били платени от бенефициерите между датата на изпращане на оперативната програма до Комисията или от 1 януари 2007 г., в зависимост от това коя дата е по-ранна, и 31 декември 2015 г. Всъщност, без да засяга прилагането на дерогационните норми на правото на Съюза, какъвто е член 55, параграф 2 от същия регламент, тази разпоредба не допуска да се считат за допустими разходи, които не отговарят на посочените изисквания.
- 41 Ето защо, макар съгласно член 55, параграф 4 от Регламент № 1198/2006 държавите членки да са длъжни да установят правилата за допустимост на разходите, признатата им свобода на преценка се ограничава с член 55, параграф 1 от този регламент, който от гледна точка на съдържанието си е безусловен и достатъчно точен и по този начин изпълнява необходимите условия, за да породи пряк ефект.
- 42 Всъщност, доколкото член 55, параграф 1 от Регламент № 1198/2006 предвижда, че разходите са допустими за финансиране от ЕФР, ако са били действително заплатени от бенефициерите в посочения в тази разпоредба период, последната прогласява по недвусмислен начин изискване, чието изпълнение се подчинява на определени дискреционни правомощия, като на държавите членки се предоставя свобода на преценка, по-специално в случаите по член 55, параграф 2 от този регламент, които обаче не са релевантни за настоящия в случай.

- 43 Следователно, когато декларираните разходи се уреждат в съответствие с член 55, параграф 1 от Регламент № 1198/2006, компетентният национален орган е длъжен да изисква, позовавайки се пряко на посочената разпоредба, тези разходи да са действително заплатени от бенефициерите по смисъла на тази разпоредба.
- 44 С оглед на всички изложени съображения на първия въпрос трябва да се отговори, че член 55, параграф 1 от Регламент № 1198/2006 следва да се тълкува в смисъл, че е приложим в отношенията между управляващия орган на оперативна програма и бенефициера на субсидия по линия на ЕФР, в резултат на което тази разпоредба може да бъде противопоставяна на този бенефициер.

По втория въпрос

- 45 С втория въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали сума, фактурирана на и заплатена от бенефициера на субсидия, отпусната по линия на ЕФР, може да се счита за действително платен разход по смисъла на член 55, параграф 1 от Регламент № 1198/2006, независимо че третото лице, което е фактурирало тази сума, е предоставило и финансово участие за субсидирания проект — било чрез извършване на прихващане на негово вземане от посочения бенефициер с вземане на последния спрямо него, възникнало вследствие на поет от него ангажимент за финансово участие в проекта, било чрез издаване на отделна фактура.
- 46 В самото начало следва да се констатира, че сам по себе си текстът на член 55, параграф 1 от Регламент № 1198/2006 не позволява да се отговори на този въпрос.
- 47 Всъщност съгласно тази разпоредба и с оглед по-специално на употребата на израза „действително [...] платени“, посочената разпоредба може да се тълкува в смисъл, че за да се определи дали определени разходи отговарят на условията за допустимост, трябва да се вземат предвид всички финансови потоци между бенефициера и лицето, което му е доставило стоки или услуги, така че да бъдат допустими само сумите, фактурирани от последния, след като той е приспаднал представеното от него финансово участие. В резултат на това посоченото финансово участие би следвало да се третира като намаление на цената на доставените стоки или услуги.
- 48 Текстът на член 55, параграф 1 от Регламент № 1198/2006 обаче може да се тълкува и в смисъл, че обстоятелството, че е налице вземане на доставчика на стоки или услуги по отношение на бенефициера и че това вземане е платено от последния, е достатъчно, за да се направи извод за наличието на „действително платен“ разход, без в това отношение да е релевантен фактът, че успоредно с това е предоставено и финансово участие.
- 49 От постоянната практика на Съда обаче следва, че при тълкуването на разпоредба от правото на Съюза трябва да се взема предвид не само нейното съдържание, но и нейният контекст и целите на правната уредба, от която тя е част (решения от 7 юни 2005 г., VEMW и др., C-17/03, EU:C:2005:362, т. 41 и цитираната съдебна практика, от 24 юни 2014 г., Парламент/Съвет, C-658/11, EU:C:2014:2025, т. 51 и от 19 септември 2019 г., Gesamtverband Autoteile-Handel, C-527/18, EU:C:2019:762, т. 30).
- 50 Що се отнася до контекста, в който се вписва член 55, параграф 1 от Регламент № 1198/2006, следва да се отбележи, че извън хипотезата на член 54 от този регламент, съгласно която съфинансираните от ЕФР разходи не могат да получават помощ от друг финансов инструмент на Съюза, посоченият регламент не е пречка за бенефициера на субсидия, отпусната по линия на ЕФР, да получава финансираня и от трети лица, чрез които той да заплаща свързаните със съответния проект разходи.

- 51 За разлика от взетото предвид от запитващата юрисдикция, от член 52 от Регламент № 1198/2006 по-специално не може да се заключи, че даден проект може да бъде финансиран само с публични средства, от една страна, и със собствените средства на получателите на субсидиите, отпуснати по линия на ЕФР, от друга страна. Възможно е този член цели единствено да ограничи общия размер на публичното участие, без да се засягат начина и условията за финансиране на съответния проект.
- 52 Освен това Регламент № 1198/2006 не поставя допустимостта на разходите по никакъв начин в зависимост от начина за финансиране на даден проект, поради което начинът и условията за финансиране, които са предпочетени от бенефициера на подобни субсидии с оглед на финансирането на неговите разходи, не се отразяват на отговора на въпроса дали тези разходи са допустими, за да може да е налице участие по линия на ЕФР. Ето защо обстоятелството, че трето лице има финансово участие, само по себе си е ирелевантно, за да се определи размерът на действително платените от посочения бенефициер разходи по смисъла на член 55, параграф 1 от този регламент.
- 53 Всяко друго тълкуване би влязло в противоречие с преследваните от Регламент № 1198/2006 цели, тъй като съгласно съображение 16 от този регламент би следвало да се благоприятства, доколкото е възможно, прибягването до частни източници за финансиране и да се насърчава използването на разнообразни ресурси на финансиране.
- 54 При тези условия обстоятелството, че доставчик на стоки или услуги има вземане спрямо бенефициера на субсидията, отпусната по линия на ЕФР, и че това вземане е заплатено от този бенефициер, е достатъчно, за да се приеме, че е налице „действително платен“ разход по смисъла на член 55, параграф 1 от Регламент № 1198/2006, без значение дали това трето лице има и финансово участие в субсидирания проект.
- 55 В този контекст е без значение по какъв начин и при какви условия е предоставено съответното финансово участие. То може по-специално да бъде отчетено като приспадане от фактурирана на бенефициера сума, след като вземането на бенефициера спрямо третото лице, възникнало вследствие на поет от това лице ангажимент, е било обект на прихващане с вземането на това трето лице спрямо бенефициера с оглед на доставката на стоки или услуги. Въпреки това всеки разход и всяко участие трябва, в съответствие с изискванията на член 78, параграф 1 от Регламент № 1198/2006, да бъдат надлежно обосновани с платени фактури или с други счетоводни документи с еквивалентна доказателствена стойност, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.
- 56 В това отношение, въз основа на представените ѝ писмени доказателства, именно тази юрисдикция трябва да установи дали действително е налице финансово участие в съответния проект, което не се отразява на размера на действително платените разходи по смисъла на член 55, параграф 1 от Регламент № 1198/2006, или в действителност става въпрос за отстъпка от цената на стока или услуга, вследствие на което се намаляват действително платените разходи от бенефициера на субсидията, отпусната по линия на ЕФР.
- 57 С оглед на изложените съображения на втория въпрос трябва да се отговори, че член 55, параграф 1 от Регламент № 1198/2006 следва да се тълкува в смисъл, че сума, фактурирана на бенефициера на субсидия, отпусната по линия на ЕФР, която сума е заплатена от този бенефициер, може да се счита за действително платен разход по смисъла на тази разпоредба, независимо че третото лице, което е фактурирало тази сума, е предоставило и финансово участие за субсидирания проект — било чрез извършване на прихващане на негово вземане от посочения бенефициер с вземане на последния спрямо него, възникнало вследствие на поет от него ангажимент за финансово участие в проекта, било чрез издаване на отделна фактура, при

условие че съответните разходи и разглежданото участие са надлежно обосновани с платени фактури или с други счетоводни документи с еквивалентна доказателствена стойност, което следва да бъде проверено от запитващата юрисдикция.

По третия въпрос

58 Предвид отговора на втория въпрос не е необходимо да се отговаря на третия.

По съдебните разноси

59 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (седми състав) реши:

- 1) Член 55, параграф 1 от Регламент № 1198/2006 на Съвета от 27 юли 2006 година за Европейския фонд за рибарство следва да се тълкува в смисъл, че е приложим в отношенията между управляващия орган на оперативна програма и бенефициера на субсидия от ЕФР, в резултат на което тази разпоредба може да бъде противопоставяна на този бенефициер.
- 2) Член 55, параграф 1 от Регламент № 1198/2006 следва да се тълкува в смисъл, че сума, фактурирана на бенефициера на субсидия, отпусната по линия на ЕФР, която сума е заплатена от този бенефициер, може да се счита за действително платен разход по смисъла на тази разпоредба, независимо че третото лице, което е фактурирало тази сума, е предоставило и финансово участие за субсидирания проект — било чрез извършване на прихващане на негово вземане от посочения бенефициер с вземане на последния спрямо него, възникнало вследствие на поет от него ангажимент за финансово участие в проекта, било чрез издаване на отделна фактура, при условие че съответните разходи и разглежданото участие са надлежно обосновани с платени фактури или с други счетоводни документи с еквивалентна доказателствена стойност, което следва да бъде проверено от запитващата юрисдикция.

Подписи